

Den nye pagt

Ugens vers

"Der skal komme dage, siger Herren, da jeg slutter en ny pagt med Israels hus og med Judas hus" (Jer 31,31).

Introduktion

En vittighedstegning i en avis viste for mange år siden en forretningsmand, der stod foran en gruppe andre ledere i et kontor. Han holdt en pakke vaskepulver i sine hænder og viste den til de andre mænd og kvinder. Han pegede stolt på ordet Ny, som stod med store røde bogstaver på pakken. Ideen var selvfølgelig, at det var et nyt produkt. Så sagde han: "Det er ordet 'Ny' på pakken, der er det nye." Med andre ord var det eneste, der var forandret, ordet "Ny" på pakken. Alt det andet var det samme.

På en måde kan man sige, at det er sådan, det er med den nye pagt. Grundlaget for pagten, det grundlæggende håb, den giver os, er det samme, som vi finder i den gamle pagt. Det har altid været en pagt bygget på Guds nåde og barmhjertighed, en pagt grundlagt på en kærlighed, der overskrider alle menneskelige svagheder og nederlag.

Kort overblik over denne uges studium:

Hvilke paralleller er der mellem den gamle og den nye pagt? Hvilken rolle spiller loven i pagten? Hvem blev pagterne indgået mellem? Hvad mener Hebræerbrevet med "en bedre pagt"? Hebr 8,6. Hvilken forbindelse er der mellem pagten og den himmelske helligdom?

Ugens tekster

- Jer 31,31-34
- Matt 5,17-28
- Hos 2,18-20
- Es 56,6-7
- Hebr 8,7-8
- Hebr 10,4
- Matt 27,51

Der skal komme dage...

Jer 31,31-34

Læs teksten og besvar følgende spørgsmål:

1. Hvem tager initiativ til pagtens oprettelse?
2. Hvis lov tales der om? Hvilken lov er det?
3. Hvilke vers lægger vægt på det personlige forhold, som Gud ønsker at have til sit folk?
4. Hvilken handling fra Guds side på vegne af folket danner grundlaget for pagtsforholdet?

Det er ret tydeligt: Den nye pagt er ikke meget anderledes end den gamle pagt med Israel ved Sinaj bjerg. Faktisk var problemet med pagten ved Sinaj ikke, at den var gammel eller forældet. Problemet var, at den var blevet brudt (se Jer 31,32).

Svarene på spørgsmålene ovenfor, som alle findes i de fire vers hos Jeremias, viser, at mange af facetterne i den gamle pagt går igen i den nye. Den "nye pagt" er på en måde en "fornyet pagt". Den er fuldendelsen eller opfyldelsen af den første.

Fokuser på den sidste del af Jer 31,34, hvor Herren siger, at han vil tilgive sit folks skyld og synd. Selv om Herren siger, at han vil lægge sin lov i vores indre og skrive den i vores hjerter, understreger han alligevel, at han vil tilgive vores synd og skyld, som overtræder den lov, der er skrevet i vores hjerter. Er der en modsætning eller et misforhold mellem disse tanker? Hvis ikke, hvorfor ikke? Hvad betyder det, Rom 2,15 omtaler som at have loven skrevet i hjertet? Se Matt 5,17-28.

Hvordan kan vi anvende de vers, vi har set på i dag, til at besvare argumentet om, at De Ti Bud (eller specifikt sabbatsbuddet) er afskaffet under den nye pagt? Er der overhovedet noget i disse tekster, der siger det? Hvordan kan vi bruge de tekster til at vise lovens evige gyldighed?

Et nyt hjerte

På det tidspunkt, da det sydlige rige, Juda, var ved at gå til grunde og folket blev ført i landflygtighed i Babylon, forkyndte Gud gennem profeten Jeremias den "nye pagt". Det er første gang, dette begreb udtrykkes i Bibelen. Men da de ti stammer i nordriget Israel var ved at blive ødelagt ca. 150 år før Jeremias' tid, blev tanken om en anden pagt omtalt igen, denne gang af profeten Hoseas (Hos 2,18-20).

Hos 2,18-20

Bemærk parallellen mellem det, Herren sagde til sit folk her, og det, han sagde i Jer 31,31-34. Hvilke lignende billeder bruges, og hvad siger det om pagtens grundlæggende betydning og natur?

På tidspunkter i historien, hvor Guds plan for sit pagtsfolk blev hæmmet af deres oprør og vantro, sendte han profeter til at forkynde, at pagtshistorien med ham ikke var afsluttet. Uanset, hvor troløse folket måtte have været, uanset deres frafald, oprør og ulydighed, erklærer Herren stadigvæk sin villighed til at opretholde et pagtsfællesskab med alle dem, der er villige til at omvende sig, adlyde og tage hans løfter til sig.

Læs følgende tekster. Hvilke elementer finder du, der genspejler principperne bag den nye pagt, selv om de ikke specifikt nævner en ny pagt?

• Ez 11,19

• Ez 18,31

• Ez 36,26

Herren vil give dem "et hjerte, så de kan kende mig og forstå, at jeg er Herren" (Jer 24,7). Han "fjerner stenhjertet fra deres krop og giver dem et hjerte af kød" (Ez 11,19) og vil give "et nyt hjerte og en ny ånd" (Ez 36,26). Han siger også: "Jeg giver jer min ånd i jeres indre" (Ez 36,27). Det, Gud gør, er den grundvold, den nye pagt bygger på.

Til eftertanke

Hvad ville du sige til en person, som sagde til dig: "Jeg ønsker et nyt hjerte. Jeg ønsker, at Guds lov skal være skrevet i mit hjerte. Jeg ønsker et hjerte, der kender Herren; men jeg ved ikke, hvordan jeg får det."

Gamle og nye pagter

"Og de fremmede, der har sluttet sig til Herren for at tjene ham og elske hans navn og være hans tjenere, alle, der holder sabbatten og ikke vanhelliger den, men holder fast ved min pagt, dem fører jeg til mit hellige bjerg, og jeg giver dem glæde i mit bedehus; deres brændofre og slagtofre tager jeg imod på mit alter. For mit hus skal kaldes et bedehus for alle folkeslagene" (Es 56,6-7).

Jeremias siger, at den nye pagt skal oprettes med "Israels hus" (Jer 31,33). Betyder det, at kun Abrahams bogstavelige efterkommere, jøder af blod og fødsel, indbefattes i den nye pagts løfter?

Nej! Det var ikke engang tilfældet på Det Gamle Testaments tid. Det er rigtigt, at jødefolket som et hele havde fået pagtsløfterne. Men det var ikke på bekostning af alle andre. Tvært imod, alle, både jøder og hedninger, blev indbudt til at få del i løfterne; men de skulle gå med til at blive en del af pagten. Og det er ikke anderledes i dag.

Es 56,6-7

Hvilke betingelser stilles der til dem, der ønsker at tjene Herren? Er der egentlig nogen forskel på det, Gud krævede af dem den gang, og det, han kræver af os i dag? Uddyb dit svar.

Selv om den nye pagt kaldes "bedre", er der egentlig ikke nogen forskel på de grundlæggende elementer i den gamle og den nye pagt. Den samme Gud tilbyder frelse på samme måde ved nåde (2 Mos 34,6; Rom 3,24); den samme Gud ønsker et folk, som i tro vil modtage hans løfter om tilgivelse (Jer 31,34; Hebr 8,12); den samme Gud ønsker at skrive sin lov i de menneskers hjerter, som vil følge ham i et personligt trosforhold (Jer 31,33; Hebr 8,10), enten de er jøder eller hedninger.

I Det Nye Testamente modtog de jøder, som var positive over for nådens kald, Jesus Kristus og hans evangelium. For en tid udgjorde de kernen i kirken, den rest, som var tilbage, og som var "udvalgt af nåde" (Rom 11,5) i modsætning til dem, der blev "forhærdet" (Rom 11,7). Samtidigt tog hedningerne, som tidligere ikke havde troet, imod evangeliet og blev podet ind i Guds sande folk, som består af dem, der tror, uanset hvilket folk eller race de tilhører (Rom 11,13-24). Hedningerne, som engang "var adskilt fra Kristus, udelukket fra borgerret i Israel og fremmede for forjættelsens pagter" (Ef 2,12), var "ved Kristi blod kommet nær" (Ef 2,13). Kristus er formidler af en "ny pagt" (Hebr 9,15) for alle, som tror, uanset hvilken nationalitet eller race de tilhører.

”En bedre pagt”

I går så vi, at med hensyn til de grundlæggende elementer var der ingen forskel på den gamle og den nye pagt. Det afgørende punkt er frelse af tro på en Gud, som vil tilgive vores synd, ikke på grund af noget i os, der fortjener det, men kun på grund af hans nåde. Som et resultat af den tilgivelse, indgår vi i et forhold til ham, hvor vi overgiver os til ham i tro og lydighed.

Men Hebræerbrevet kalder alligevel den nye pagt for ”en bedre pagt”. Hvordan skal vi forstå det? Hvordan er en pagt bedre end en anden?

Hebr 8,7-8

Hvori bestod fejlen, så den gamle pagt kunne ”dadles”?

Problemet med den gamle pagt lå ikke i selve pagten, men i, at folket ikke greb den i tro (Hebr 4,2). Det, der gør den nye pagt bedre end den gamle er, at Jesus i stedet for kun at blive åbenbaret gennem offerdyrene, som i den gamle pagt, nu åbenbares i virkeligheden gennem sin offerdød og ypperstepræstelige tjeneste. Den frelse, som blev tilbudt i den gamle pagt er med andre ord den samme, som i den nye. Men i den nye pagt får vi en mere fuldstændig åbenbaring af pagtens Gud, og den kærlighed, han har til den syndige menneskehed, er blevet åbenbaret. Den er bedre, fordi alt det, der var blevet undervist om i symboler og typer i Det Gamle Testamente, er blevet opfyldt i Jesus, hvis syndfrie liv, død og ypperstepræstelige tjeneste var symboliseret gennem tjenesten i den jordiske helligdom (Hebr 9,8-14).

Nu har vi i stedet for symboler, typer og eksempler Jesus selv, ikke kun som det slagtede lam, som udgød sit blod for vores synder (Hebr 9,12), men som vores ypperstepræst i himlen, hvor han gør tjeneste på vores vegne (Hebr 7,25).

Hebr 8,5; 10,1

Hvilket ord bruger forfatteren til at beskrive den gamle pagts helligdomstjeneste? Hvordan får brugen af det ord os til bedre at forstå den nye pagts overlegenhed?

Til eftertanke

Hvorfor giver det os en bedre forståelse af Gud, at vi kender til Kristi liv, død og ypperstepræstelige tjeneste for os, end hvis vi kun kendte ham gennem den jordiske helligdomstjeneste med dens offerritualer?

Den nye pagts præst

Hebræerbrevet lægger stor vægt på Jesus som vores ypperstepræst i den himmelske helligdom. Den tydeligste fremstilling i Det Nye Testamente af den nye pagt finder vi faktisk i Hebræerbrevet med dets eftertryk på Kristus som ypperstepræst. Det er ikke nogen tilfældighed. Kristi himmelske tjeneste er på en indviklet måde forenet med den nye pagts løfter.

Helligdomstjenesten i Det Gamle Testamente var det redskab, hvormed den gamle pagts sandheder blev fremstillet. Den centrede sig om ofringer og formidling. Dyr blev slagtet, og deres blod blev formidlet af præsterne. Alt dette var selvfølgelig symboler på den frelse, som alene findes i Jesus. Ofringerne indeholdt i sig selv ingen frelse.

Hebr 10,4

Hvorfor er der ingen frelse i offerdyrenes blod? Hvorfor er et dyrs død ikke nok til at skaffe os frelse?

Alle ofringerne og den præstelige formidling af dem fik deres opfyldelse i Jesus Kristus. Jesus blev det offer, på hvis blod den nye pagt er grundlagt. Kristi blod stadfæstede den nye pagt og annullerede pagten ved Sinaj og dens "gamle" ofringer. Det sande offer var blevet bragt én gang for alle (Hebr 9,26). Efter Kristi død var der ikke længere brug for, at et dyr skulle ofres. Den jordiske helligdomstjeneste havde opfyldt sin funktion.

Matt 27,51

Hvordan kan denne begivenhed være med til at forklare, hvorfor den jordiske helligdom var blevet afskaffet?

Nært knyttet til ofringen af dyrene var selvfølgelig præstetjenesten, som blev udført af de levitter, som frembar og formidlede ofrene i den jordiske helligdom på folkets vegne. Da ofringerne ophørte, endte også behovet for deres tjeneste. Alt var blevet opfyldt i Jesus, som nu frembærer sit eget blod i helligdommen i Himlen (se Hebr 8,1-5). Hebræerbrevet lægger vægt på Kristus som ypperstepræst i Himlen, hvor han er gået ind ved at udgyde sit eget blod (Hebr 9,12) og går i forbøn for os. Det danner grundlaget for det håb og løfte, vi har i den nye pagt.

Til eftertanke

Hvad føler du, når det går op for dig, at Jesus lige nu frembærer sit eget blod i himlen for dig? Hvor stor tillid og forsikring giver det dig med hensyn til frelse?

Til videre studium

"Ved sammen med sine disciple at spise af brødet og drikke af vinen forpligtede Kristus sig selv som deres Frelser. Han overgav dem den nye pagt, ved hvilken alle, der tager imod ham, bliver Guds børn og Kristi medarvinger. Ved denne pagt modtog de enhver velsignelse, som Himmelen kunne skænke for dette og det kommende liv. Pagts-handlingen skulle stadfæstes ved Kristi blod, og forvaltningen af sakramentet skulle til stadighed minde disciplene om det grænseløse offer, der blev bragt for hver enkelt af dem, som var en del af hele den fortabte menneskehed" (Ellen White, *Jesu liv*, s. 480).

"Den mest slående egenskab ved denne fredspagt er den overvældende rigdom af tilgivende barmhjertighed, som vises synderen, hvis han angrer og vender sig bort fra sin synd. Helligånden siger om evangeliet, at frelsen skyldes vores Guds store barmhjertighed. 'Jeg tilgiver deres uret,' siger Herren om dem, der omvender sig, 'og husker ikke længere på deres synd' (Hebr 8,12). Vender Gud sig bort fra retfærdighed ved at vise synderen barmhjertighed? Nej; Gud kan ikke vanære sin lov ved at lade overtrædelse gå ustraffet hen. Under den nye pagt er fuldkommen lydighed betingelsen for liv. Hvis synderen angrer og bekender sin synd, vil han få tilgivelse. Gennem Kristi offer i synderes sted er tilgivelse sikret for dem. Kristus har opfyldt lovens krav for enhver angrende og troende synder" (Ellen White, *God's Amazing Grace*, s. 138).

Spørgsmål
til drøftelse

- 1. Hvilken fordel er der ved at have loven skrevet i hjertet frem for på stentavler?**
- 2. Lige siden menneskene faldt i synd, har frelse kun været mulig gennem Jesus, selv om den sandhed er blevet udtrykt på forskellig måde ned igennem historien. Hvorfor er pagterne udtrykt forskelligt, hvis de indeholder den samme sandhed?**
- 3. Se på det andet citat fra Ellen White i dagens afsnit. Hvad mener hun med, at "fuldkommen lydighed" er betingelsen for et pagtsforhold? Hvem er den eneste, som har haft "fuldkommen lydighed"? Hvordan opfylder den lydighed lovens krav for os?**

Resumé

Den nye pagt er en større, mere fuldendt og bedre åbenbaring af frelsesplanen. Vi, som får del i den, får det gennem tro; en tro, som vil vise sig gennem lydighed til en lov, der er skrevet i vores hjerter.

